

מבט למסור

שעורים בהסכמות

רצונכם
אלי, חביבי
התלמידים:
שאספר לכם
הפעם איזו
מעשה יה
נאה?

— אם מעשיה—טוב—מסכימים!
ובכן, אספרה לכם את המעשה
הידוע בפרה וצפרדע...
פרה אחת היתה לו ליהודי כפרי
אחד ונצטרעה לא־עליכם, נורת עליו
אשתו להוליכה (כלומר: את הפרה)
אל חשוק ולמכרה בלא טהור כדי
להפטר ממנה, הלך היהודי אחריו
פרתו ומתרחק בדרך, והנה פגש בו
יהודי שני ונסתפת אליו עד שהגיעו
לאגם-בצות וצפרדעים מטרקות
ועמדו להשיקת את הבהמה. פנה
היהודי לבעל-הפרה ואמר לו:

„יודע אתה מה? הבה נתערב
שנינו! אם אכלע כאן לנגד עיניך
צפרדע תתן לי את פרתך.“

אומר ועושה. חטף הלה צפרדע
ורקקו, עצם את שתי עיניו כיהודי
חדר בשעת קריאת „אחד!“ פתח

את לועו והצפרדע קפצה בקרקור ישר
לתוך גרונו, וכיד נטל לעצמו את
הפרה.

לאחר שעה קלה — מספרת
האגדה — נתחרט היהודי הכפרי על
כל המעשה והשב בלבו: „הן אמנם
פרה מצורעת היא זאת, אבל יש ערך
לעורה וגם לקרניה אחר השחיטה, ומה
תאמר זוגתי, למשל, אם אשוב אליה
הביתה בידים ריקות?“ מה עשה?
— נפל על המצאה ופנה אל בן־לוייתו
כהאי לשנא: „שמע־נא, חביבי!
כן הוויטר הוא שנתערב שוב: אם
אכלע גם אני צפרדע כמותך תחוויר
לי את פרתי ואם אין — תשאיר אצלך
ואין אתה מפסיד כלום.“

ובאין ברירה חטף המסכן צפרדע
שתרה ומתוך דוחק — קוואק!
קוואק!“ — תחב באצבעו את השרץ
הקטן לתוך הוושט עד אשר בלע אותו
חיים על ראשו, על קרבו ועל כרעיו,
כמו שנאמר, והחיה הקטנה נתכנסה
לתוך כעיו כמש כיונה בשעתו בתוך
הלוייתו. מוכן מאליו, שהפרה חזרה
מיד לבעלה הראשון.

והיהודי שלנו הולך שוב אחר
פרתו, בבטנו הצפרדע מטרקרת ובמהו
מחשכה מתעוררת:
— „שמע־נא, ידידי! — הוא
אומר לחברו — „הן מטורס היתה

לי הפרה המצורעת הזו וגם עכשיו
יש לי הפרה הזאת. ו למ ה
אי פ א ב ל ע נ ו צ פ ר ד ע י מ ?“

שאלה זו נתעוררה בקרבי בשבוע
זה, כשקראתי בעתונים את ההחלטה
מברלין להשאיר את „האכסקוטיבה“
(הועד הפועל בלע"ז) הא"י הקודמת
על כנה עד הקונגרס הבעל"ט, כידוע,
וכאן ר' עזמות שואל:

— אם „הפרה“ הא"י במלונ'יו
נשארה אצלנו „כראשתקד“ — למה
איפוא בלענו „צפרדעים“ בוינא?
למה כל הטררס הזה של נסיעות
אל קונגרסים וכל ההוצאות והטלטולים
של הצירים והמורים המסכנים מהכא
לחתם ומחתם להבא, וכיבוד כל הני
הרפתקאי וסגופי הגוף והנפש של
עורבנו ומנהלנו שהפליגו למדינות הים
באניות „קרניאוליה“, וכל פרטי מסד
עיהם וכל המ בתובים על גליונות
הא, לבקישותיהם התכופות ולהפצרו
היהם במכרקים מהיודים של הועד
הלאומי מרכז המורים וה„המזרחי“,
שדרשו ממנו להשאיר למען
ה ש ם לכבוד התורה, לטובת החנוך
ולטובת כלל ישראל בארצנו...

הא"י במלונ'יו
נתקשו הרטובי מלונ'יו לפתור את
ההידה המברקית הזו ואולם הפשטנים
שבהם סברו כי אין המקרא יוצא מידי
פשטו והרגמו את המלים: „קיש
ווייטער!“ כמשמעותם: ל ש ם
ה א ה !.. ורק לאחר שנתפרסמו
ההלגרכים בעתונים „כראשתקד“
נתברר גם התלגרס הזה והכינו את
פרושו הנכון: „קיש ישאר הלאה!“
כלומר: שוב אותו קיש־קיש ושוב
אותו פיק־פוק והדש שפרינצקנו בקדם,
ויש אוברים (לא „אומרים“ ז"ל)
כי תהולגנו שלנו ויתר כבוד על התנ"ך
איה הקשים שהעמיד, כביכול, קודם
לחופה ולמעשים טובים, כידוע, והסד
כ"ס סו"ס להשאיר על מקומו הקודם,
וכל כך למה? — מפני שנעתר, כנר
את, לבקישותיהם התכופות ולהפצרו
היהם במכרקים מהיודים של הועד
הלאומי מרכז המורים וה„המזרחי“,
שדרשו ממנו להשאיר למען
ה ש ם לכבוד התורה, לטובת החנוך
ולטובת כלל ישראל בארצנו...

אשרי האומה שיש לה משוררים
סופרים גדולים כאומתנו!
ולא רק משוררים וסופרים אלא
גם דוקטורים כלומר, פרופיסורים חד־
שים וישנים יש לנו ב"ה במכללה העבר
רית על הר הזיתים, שנים בירמולקת
ואחד בלי ירמולקה ובלי „השלח“...

מוכן מאליו, ש ע כ ש י ו
כדאי לו להפסיק את ההתקפות הידר
עות ואפילו את העתון כלו, ולא יס
בום, כנראה, בשום אופן, למסר את
עריכת השלח „שלו“ — לאחר, מפני
החשש — כפי שמסר לי ירדו ועזרו
— שמא „יהיה בעד ויצט“...

ועכשיו רבותי, כ'אלאס!
(הסל!)
הנציב לא יוכל עוד לשלח את
העתונים לארץ־ישראל, כפי שאיום
עלינו פעמים, מפני שאומות העולם
החליטו בלוקארנו להחזיר את אי
ס מ ו א ה — לגרמנים,
ובכן, לא רק „כילטה יוק“ אלא
גם „סכואת יוק“, ואני שהייתי בין
הקנדידיטים הראשונים לסמואה, נפטר
תי ב"ה מצרה זו.

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

עך יהיה לגלות כודות מן החדר ול־
נפות את „הנוצח“ ככראשונה ולדבר
כאן בפלשתינה (א"י דוקא!) על
ה ה ד ועל העמק בלג רמזים ובלא
קריצת־עין (חוז כמובן ממלון יון, כפי
בקשתו של קיש באספת־העתונאים
האחר־נה, נהמת שהוא מכין, כנראה,
את ערך העתונאים יותר מימנהלי
הועדוכה בת"א...); עכשיו אפשר
יזיה לבני־דודנו ול„קראים“ שלנו
(עיון „דייליאכטפרס“!) לכתב תור
כירים אל החדר ולג'נבה, כדי לצוד
אותם עפ"י הצלוחית, כידוע...

בשוק המרכזי המסחרי — מספר
תלמידי היודע־נסתרות — פנו בזמן
האחרון מרגש אחד, ולאחר שהסיון
את הצורה ממקומו הגיה סתוך החפיר
רות גדוד של — עכברים, השומר
הודיע מיד למחלקה הסניטרית וכמובן
שפעולה מיטית ומידית לא נעשתה.

אז יפנה מר ר—ל, חבר ועד
הבקרת אל ראש המחלקה הסניטרית
בשאלה די מ ו ק ד ט י ת ובאר
תיות גדולות במכתבו, ושאל:
עד מתי יחכו העכברים שתבואו

ולשם שפור העיר העברית הרא
שונה שלנו, משתדלת העיריה לקשט
את רחובותיה ב—ג ז ו ז ו... ורק בזמן
האחרון, כפי שהספקתי לראות בפנס
קסם, הוציאה רשיונות להקים לא
פחות מרבע מאה קיוסקים חדשים
ברחובות הראשיים של ת"א.
והידעתם, רבותי, איד קוראים
בת"א למשקה הלאומי שלנו, כלומר
לגנו?

— „ו א ד א ע ב ר י ת“
ופירושו ברוסית: מים יהודים, על
משקל „עבודה עברית“, היוצאת מפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

אשריך האומה שכל כך מומחים
גדולים יש לך, היושבים על כסאות
המשרדים ושכרי־אדינרי במלון יון
„פיניש“! — נגמר! עכשיו אפי

בירושלם משתמשים באמצעי כפיה
ב"אינקביוזיציה", ואצלנו בעיר החפ"ת
שית — "סוואבאדא" ! — מדברים
בבני-אדם: רוסית ...

חשבתני בלבי: הושד הוא בכשרון
והרוסית והאנגלית אשר במשרדינו
וכרה:בותינו הלא יוכיחו! ...
* *

וכשישבתני במכונת לנסע אל
התערוכה, ארחתי לחברה עם ערבי
אחד במיודעי ומבני-העליה שלהם,
דברנו, כמובן, על התערוכה ועל
תוצרת-הארץ.

— "טאיב" — הוא אומר — הכל
טוב ויפה, וה"יהוד שטרין" כאר, אבל
תכלה לי, יא האוואג'ה, אם אכר לך
כי זה שאין היהודים בת"א מדברים
בשפתם העברית, נראה קצת מוזר...

ואהרי הרהור קל הוסיף ואמר:
— האמן לי, יא חכיבי, כי רק
בקושי הייתי מבין מלים אחדות
בלשון ה"מסקוב", והנה מיום שהחיר
לותי לבקר את תל-אביב למדתי את
לשוני לדבר רוסית צחה ...
ולא לחנמ אמר הד"ר בלובשטיין

— כן מספרים — בהרצאתו בבית
העם החדש, על החולות מתחת וכפת
השמים כמעל, בדברו ע"א השפה
העברית בת"א :
— כי שאינו רוצה לשמע כאן
עברית, יש לפניו שני דרכים : אחת
מזרחה אל המים ואחת מערבה אל
הים ...

ואחרון אחרון חביב — השלט
החדש והמפלגתי, שהציג לנגד
עיני שם ברחוב אחד-העם: לשכת
"אינפורמציה" (מודיעין בלע"ז) שע"י
ההנהלה הציונית — על משקל "פרד
בוקציה, פסקונציה וכל מיני רוספי-
קציה" ...

אנכי, הוספה שנתהוללה בשבוע
זה בין המורים-הבלשנים, שלנו לרגלי
המלה "מפליצה" של בן-אבי, הפליצה
אותם יותר מהסופה עצמה שהיתה
בדארי-היום על מפרץ פרס ...
* *

וכמיון שאנו עוסקים כאן בשלטים
עברים, אמר לכם כאן מכתב קטן
שקבלתי זה עכשיו עם צאת השחר
לפני צאת עתו-הבקר :

ב"ה
לכבוד
מורנו ורבנו, מופת-הדורי, הרה"ג
ר' עזמות שליט"א
כאן.

היות שכבוד תורתו יודע ובקי
גדול בנימטראיות ובכתבי-הרטומים
באתי לפניו בשאלה חמורה, שהיא
דורשת פתרון גמור מצדו.
ביום שב"ק פרשתו נח לאחר
שחזרנו מהתחרות כדור-רגל בתלפיות
ואחרי הנצחון הגמור שלנו — שלשה
נגד אחד — (אנכי לא ידוע עדיין למי
שלשה ולמי אחד? ...) ראיתי עי
המגרש שתי מכונות שבורות ולפניהן
עמוד עץ ועליו תקוע שלט בלשון-
מלאכים זו :

**המכם למסוה לפכת
מרפכת המכץ שעויפו**
זמן רב עמדתי לפני הלוה ממשי
כחרטומי בלשאצר בחזיון הידוע ולא
ידענא את פרוש הדברים האלה, ואולם
לאחר שקראתי את הנוסח האנגלי
בצדו נתברר לי פרושו בלה"ק :

**המקום למכירה לפנות
למרקחת המרכז בשער יפו**
ועכשיו בא אני לפני מעלתו
בהתאוננות כלפי גדוד מגני השפה
שלנו.

עיריתנו היודעת עברית והמש-
תמשת בשפה זו במשרדות, כידוע,
העמידה פעם שלטים ברוחנות כדי
לסמן מקום לתחנות העגלות, העברית
היתה מצוירת מעשי ידי אמן באותיות
יפות ובסגנון עברי טהור, כגון :
"תחכה ל-4 עגלות". גדוד מגיני
השפה רגז על זה וה"שקצים" מאסו
ל"חכות" ל-4 העגלות, שתבאנה לה-
סיע אותם הלכו ולכלכו במחילה את
כל השלטים האלה, ובדרך גם נשאר
לפליטה רק שלט אחד שאפשר ל"ח-
כות" על ידו ל-4 עגלות, והוא השלט
הנמצא בין בית-הרב עם חמישת השל-
טים של הרייפישל ובין בית התנאים
"הרסה" לזכרון עולם ולתפארת ירו-
שלים עד היום הזה...

בכבוד רב תלמידו המסור
ז"ב י
עז מורת